

Arrest

nr. 151 819 van 4 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GASPART, die loco advocaat M. LYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soenniet van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Erbil, Noord-Irak. U bent geboren in Kaladazee en zou na het overlijden van uw moeder - die gedood werd bij een granaataanslag toen u twee jaar was - zijn verhuisd naar Erbil. In Erbil zou u in het huis van uw oom langs vaderskant hebben gewoond en uw tante zou u hebben opgevoed als één van haar kinderen. Uw vader zou in het jaar 2000 verschillende malen een aanzoek hebben gedaan aan de familie van mevrouw (S.A.) waarmee hij een relatie had. Aangezien de familie van (S.) niet instemde met het huwelijksaanzoek, zou uw vader (S.) hebben geschaakt en zou hij met haar een gezin hebben gesticht in Mosul, Centraal-Irak. U bleef in Erbil bij uw tante wonen en zou sporadisch op bezoek zijn gegaan bij uw vader, stiefmoeder en hun drie kinderen. De familie van (S.) zou na deze 'schaking' bij uw ooms in Erbil bedreigingen hebben geuit aan het adres van uw vader aangezien deze laatste de familie

eer zou hebben geschonden. U zou een laatste maal hebben gesproken met uw vader op 4 juli 2014, nadat de terreurorganisatie 'Islamitische Staat' (IS) Mosul had ingenomen. U zou met uw vader hebben afgesproken dat hij naar Koerdistan zou reizen en dat jullie van daaruit samen het land zouden verlaten. U zou daarna niets meer van uw vader hebben vernomen. Aangezien IS terrein won in Irak en het alledaagse leven in Erbil flink werd belemmerd door de veiligheidsvoorschriften, besloot u uiteindelijk op 14 december 2014 Koerdistan te verlaten. U zou legaal, met behulp van uw Iraaks paspoort, de grens met Turkije zijn overgestoken en in Turkije met een vrachtwagen naar België zijn meegereisd waar u aankwam op 23 december 2014. Op 24 december 2014 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw nationaliteitsbewijs, identiteitskaart, rijbewijs, een verslag van de verwondingen die u opliep bij de granaataanslag in 1994, een kopie van de identiteitskaart van uw moeder en een overlijdensakte van uw moeder voor.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te moeten koesteren. Dit omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste dienen er ernstige vraagtekens te worden geplaatst bij de door u voorgelegde identiteitsdocumenten. Zo bleek reeds tijdens het gehoor dat er zichtbare 'alteraties' gebeurden op zowel uw Iraakse identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en rijbewijs. U ontkende dit echter en stelde dat deze uw authentieke documenten waren (CGVS, pg.7). Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs werden bijgevolg ter verificatie voorgelegd aan de Belgische Federale politie. Uit hun analyse (dd. 30/03/2015, zie administratief dossier CGVS) blijkt dat op zowel uw identiteitskaart als uw identiteitsbewijs onregelmatigheden werden vastgesteld. Uitgebreid onderzoek met beeldmateriaal wijst in beide gevallen uit dat er sprake is van een fotoverandering. Ook op uw rijbewijs is dit met het blote oog te zien, waarop u er reeds attent werd gemaakt tijdens het gehoor. Niet alleen slaagt u er hierdoor niet in uw persoonsgegevens aan te tonen, maar bovendien ondermijnt de intentionele manier waarop u probeert de Belgische asielinstanties te misleiden uw geloofwaardigheid. Temeer daar u, na confrontatie bij het CGVS over de mogelijke fotoverandering, bleef volhouden dat dit niet het geval was. Rest bovenal dan ook de vraag waarom u zich klaarblijkelijk onder een andere identiteit bekend wilt maken in België en dewelke uw werkelijke intenties zijn met het indienen van een asielaanvraag, gesteund op vervalste stukken.

Ten tweede vreest u het slachtoffer te worden van eerwraak omwille van de feiten die uw vader zou hebben gepleegd. Uw vader zou volgens u namelijk nooit aan de familie van uw stiefmoeder hebben verteld dat hij reeds eerder was gehuwd geweest en een zoon had uit zijn eerste huwelijk (CGVS, pg.5). U vreest dat indien de familie te weten komt dat u zijn zoon bent, zij met u zullen afrekenen om de eer van hun familie te herstellen (CGVS, pg.5).

Dient echter te worden opgemerkt dat deze vrees enkel is gestoeld op speculaties van uwentwege. Vooreerst blijkt uit geen enkel feit dat de familie van uw stiefmoeder hun eer wou herstellen door iemand anders dan uw vader aan te pakken. In de afgelopen vijftien jaar zou de familie van uw stiefmoeder enkel bedreigingen hebben geuit aan het adres van uw vader (CGVS, pg.6), dit ondanks het feit dat uw vader verschillende broers heeft die in Erbil woonachtig waren (CGVS, pg.6). Mocht de familie van uw stiefmoeder hun eer hebben willen herstellen door een ander mannelijk familielid dan uw vader te viseren, kan worden verondersteld dat zij dit in de afgelopen 15 jaar al zouden hebben gedaan gezien de talloze (mannelijke) familieleden die uw vader in Erbil had. Dat er niets gebeurde in die tijdsspanne, is veelzeggend.

Daarnaast stelt u overigens dat u niet weet of de familie van uw stiefmoeder al dan niet op de hoogte is van uw bestaan (CGVS, pg. 6). Naast het feit dat er niets op wijst dat, mocht men werkelijk niet van uw bestaan afweten, dit nu plots wel zou uitkomen - al vijftien jaar leeft u immers als de zoon van uw oom en tante en als broer voor uw neven en nichten (CGVS, pg.6) - dient te worden opgemerkt dat uw vrees in ieder geval sterk te relativiseren valt. Alhoewel u stelt al jaren met de angst te hebben geleefd dat de familie van uw stiefmoeder u zou viseren, zou u steeds uw alledaagse leven in Erbil hebben verdergezet, wetende dat ook de familie van uw stiefmoeder in Erbil aanwezig was (CGVS, pg.5,6). Toch zou er zich ten aanzien van u nooit iets verontrustends hebben voorgedaan. Er zou evenmin een bemiddeling zijn gebeurd tussen beide families om tot een oplossing te komen, omdat volgens u uw vader diegene was die gevisieerd werd en er daarom geen bemiddeling werd opgestart (CGVS, pg.6). Hiermee geeft u impliciet te kennen dat u zelf geen gevaar loopt. Uit voorgaande feiten blijkt dan ook dat uw vrees te zullen worden gevisieerd door de familie van uw stiefmoeder enkel gebaseerd is op vermoedens en u geen enkele concrete indicatie en/of gebeurtenis in die zin kan aanbrengen.

Wat uw vrees ten opzichte van IS betreft stelt u nooit persoonlijk door IS te zijn gevisieerd noch persoonlijke problemen te hebben gekend met IS (CGVS, pg. 7) en beroept u zich enkel op de algemeen situatie (CGVS, pg.7). Dit op zich is onvoldoende om gewag te maken van een persoonsgerichte vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Uit bovenstaande vaststellingen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. De hoedanigheid van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

De overige door u voorgelegde documenten, namelijk een verslag van verwondingen die u zou hebben opgelopen, een kopie van de identiteitskaart van uw moeder en de overlijdensakte van uw moeder kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin wijzigen daar uit vaststellingen van de politie niet kan worden vanuit gegaan dat u de persoon bent die u beweert te zijn. Overigens, het vroegtijdig overlijden van uw moeder - door welke oorzaak ook - wordt door het CGVS op zich niet in twijfel getrokken. Het medisch attest maakt gewag van littekens maar geeft verder evenmin informatie betreffende de omstandigheden die deze littekens zouden hebben veroorzaakt.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Erbil te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische Peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), geleidelijk opnieuw de militaire controle verwerven.

Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De ISIS-offensieven en peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tarmim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak.

Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vond de voorbije acht jaar twee grootschalige aanslagen plaats in KRG-gebied, met name in september 2013 en in november 2014. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijk zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 200.000 Syrische vluchtelingen en 900.000 IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRG-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints werd en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder soennitische IDP's.

De spanningen om olie en budget zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal-Iraakse regering weliswaar op scherp, maar deze ontdooiden na het aantreden van premier Abadi en het olie-akkoord

dat eind 2014 werd afgesloten. De blijvende spanningen om ondermeer de betwiste gebieden hebben nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord- Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS.

Daarnaast vormen gedeelten van het Koerdische noorden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKK-doelwitten, doch deze aanvallen zorgden de afgelopen jaren slechts voor een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden in 2014 nageleefd.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 57/6, par.2, 57/7bis en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), van artikel 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur" en van de algemene zorgvuldigheidsplicht. Tevens voert hij "De beoordelingsfout" aan.

Verzoeker houdt vol dat zijn identiteitsdocumenten weldegelijk authentiek zijn. Hij betoogt dat de analyse door de Belgische politie niet werd toegevoegd aan het administratief dossier dat hem werd overgemaakt. Hij was dan ook niet in staat deze analyse te consulteren. Verzoeker betwist dat de neergelegde documenten vervalst zouden zijn. Zijn verklaringen stemmen overeen met hun inhoud. Hij legde ook een kopie neer van de identiteitskaart van zijn moeder. De authenticiteit hiervan werd niet betwist. Zijn identiteit kan dan ook niet in twijfel worden getrokken. Verzoeker citeert uit een rapport van Landinfo over Iraakse identiteitsdocumenten. Zelf vermeldde hij ook dat de authenticiteit van zijn identiteitskaart kon worden nagegaan door middel van het serienummer. Het CGVS heeft de authenticiteit van dit nummer niet nagegaan doch baseert zich op zogenaamde alteraties die zouden zijn aangebracht. Verzoeker haalt een passage aan uit het voormelde rapport van Landinfo. Hij leidt hieruit af dat uit het loutere feit dat de stempel op identiteitsdocumenten niet over de foto gaat niet kan worden afgeleid dat deze documenten vervalst zijn. Niet alle identiteitsdocumenten in Irak zien er identiek uit en er komen vaak fouten op voor. Bovendien werden verzoeker geen vragen gesteld over de wijze waarop hij de identiteitsdocumenten heeft bekomen. Hij had zo de authenticiteit van deze documenten kunnen aantonen. In ieder geval wordt niet betwist dat verzoeker een Irakees uit Erbil is.

Verzoeker vreest slachtoffer te worden van eerwraak. In Koerdistan is deze traditie diepgeworteld. Verzoeker verwijst in deze naar de inhoud van het Algemeen Ambtsbericht Irak van november 2012. Hieruit blijkt dat eerwraak in zijn regio van herkomst vaak voorkomt. Zijn verklaring dat hij als zoon van zijn vader uit diens eerste huwelijk slachtoffer dreigt te worden van deze praktijk moet dan ook in deze context worden gekaderd. Familievetes kunnen generaties lang duren. Dat er nog geen concrete feiten plaatsvonden, sluit dan ook niet uit dat dit in de toekomst het geval is.

Verzoeker benadrukt dat zijn herkomst van Erbil niet wordt betwist. Hij is van mening dat hij in de KRG-regio weldegelijk een zwaar risico loopt. De KRG-regio vormt een doelwit van IS. IS drong begin augustus 2014 door tot de betwiste gebieden, waaronder de districten Makhmour en Gwer. Zij naderden tot enkele kilometers van de grens met de KRG-regio. De Koerden worden beschouwd als één van de belangrijkste bondgenoten van het Westen in de strijd tegen IS, hetgeen hen doelwit maakt van IS. Verzoeker citeert enkele passages uit de informatie die verweerder hanteert. Tevens citeert hij uit een rapport van OSAC over de veiligheidssituatie in Erbil. Iedereen lijkt het erover eens dat de KRG-regio kwetsbaar is voor terroristische aanvallen en spoedig onder de controle van IS kan vallen. Zo vond er op 18 april 2015 een zelfmoordaanslag door IS plaats tegen het Amerikaanse consulaat. De frontlinie is

opgeschoven en bevindt zich nu in de Gwer regio, 30 kilometer ten zuiden van Erbil. De Peshmerga bestrijden IS en proberen verder oprukken te voorkomen.

2.1.2. Ter staving voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift: het rapport van *Landinfo* inzake Iraakse identiteitsdocumenten (bijlage 3), informatie over de aanslag door IS op het Amerikaanse consulaat in Erbil op 18 april 2015 (bijlage 4) en een artikel over een aanval door Peshmerga op een IS basis aan de frontlinie in Gwer (bijlage 5).

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt inzake de aangevoerde schending van *“Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”* niet op welk beginsel hij doelt. Evenmin geeft hij aan op welke wijze dit zou zijn geschonden. Derhalve wordt voormelde schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet werd opgeheven. Bijgevolg kan de schending van dit artikel niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

2.2.3. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet aan op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn.

2.2.4. Verzoeker preciseert voorts niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.5. Verzoeker kan niet worden gevolgd in het betoog dat de analyse van de Belgische politie niet werd toegevoegd aan het dossier dat hem werd overgemaakt en dat hij bijgevolg niet in staat was deze analyse te consulteren. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat de voormelde analyse zich weldegelijk in het administratief dossier bevindt (stuk 12, map 'landeninformatie'). In zoverre verzoeker doet gelden dat deze analyse aan hem niet werd overgemaakt, dient te worden opgemerkt dat hij dit niet hardmaakt. Verzoeker vroeg een kopie van zijn asielsdossier aan op 21 april 2015. Hij ontving deze kopie op 23 april 2015 (administratief dossier, stuk 1). Hij staat niet en er blijkt nergens uit dat het door hem ontvangen dossier onvolledig was. Hoe dan ook volstaat dit niet om aan te tonen dat verzoeker geen kennis kon nemen van de analyse van de Belgische politie. Het inzagerecht liet verzoeker immers toe om zijn dossier bij het CGVS in te kijken en kennis te nemen van de inhoud van het administratief dossier teneinde zijn verdediging te organiseren. Gezien het administratief dossier de analyse weldegelijk bevat, had hij hiervan op deze wijze kennis kunnen nemen. Daarnaast had hij de mogelijkheid om (de dienst 'advocaten' van) het CGVS op de hoogte te stellen van het feit dat het aan hem overgemaakte dossier onvolledig was en dat hij de analyse van de politie niet had bekomen. Hij liet echter na het CGVS hiervan op de hoogte te stellen en om het administratief dossier in te zien of alsnog aan te vragen. Hij had hiertoe nochtans ruimschoots de kans nu de beroepstermijn om het onderhavige beroep in te dienen overeenkomstig artikel 39/57 van de vreemdelingenwet slechts afliep op 22 mei 2015.

2.2.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.7. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.8. Verzoeker blijft volhouden dat zijn identiteitsdocumenten authentiek zijn en dat deze niet werden vervalst of gemanipuleerd. Uit de analyse die door de in de bestrijding van valsheden in documenten gespecialiseerde dienst van de Belgische politie werd uitgevoerd met betrekking tot verzoekers identiteitskaart en nationaliteitsbewijs blijkt nochtans genoegzaam dat beide documenten werden gemanipuleerd door middel van een fotoalteratie (stuk 12, map 'landeninformatie').

Ten aanzien van de identiteitskaart werd vastgesteld dat er ter hoogte van de seriebenaming "L" een dubbel laminaat aanwezig is. Tevens werd vastgesteld dat het kinegram op de foto bij doorschijnend licht onderbrekingen vertoont. Deze vaststellingen wijzen erop dat het originele laminaat werd gelost en dat een fotoverandering werd doorgevoerd.

Ook op verzoekers nationaliteitsbewijs werden anomalieën vastgesteld ter hoogte van de foto. Het gedeelte van de inktstempel op de foto heeft een blauwe kleur terwijl de afdruk naast de foto in zwarte inkt is. Tevens heeft de stempel waarmee de foto beveiligd wordt een ovale indruk. Deze vaststellingen wijzen op een fotoverandering.

Hoe uit de door verzoeker geciteerde algemene informatie van *Landinfo* zou kunnen worden afgeleid dat de voormelde manipulaties van de neergelegde identiteitsdocumenten zich niet zouden hebben voorgedaan, kan niet worden ingezien. Gezien de fotoalteraties op de neergelegde identiteitsdocumenten genoegzaam zijn aangetoond, is het verwijt dat het CGVS hun authenticiteit nader had moeten onderzoeken en verdere vragen had moeten stellen niet dienstig. Een onderzoek op basis van het serienummer zou hetzelfde resultaat hebben gegeven. Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien ongemoeid waar omtrent zijn rijbewijs wordt vastgesteld dat met het blote oog een fotoverandering te zien is en dat hij hierop reeds attent werd gemaakt tijdens het gehoor bij het CGVS. Deze vaststellingen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. Dat het neergelegde rijbewijs werd gemanipuleerd was overigens ook de tolk bij de DVZ al opgevallen (administratief dossier, stuk 13, verklaring, nr.25). Dat verzoeker zich ter adstruatie van onderhavige asielaanvraag bedient van identiteitsdocumenten en een rijbewijs waarop de foto's werden gewijzigd, doet op ernstige wijze afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Dit wijst er immers op dat hij zich een andere identiteit aanmeet en de Belgische asielinstanties intentioneel tracht te misleiden.

Dat de kopie van de identiteitskaart van zijn moeder (administratief dossier, stuk 11, map 'documenten') zou volstaan om zijn identiteit aan te tonen kan gelet op het voormelde niet worden aangenomen. Nog daargelaten dat aan dit stuk, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden gehecht, blijkt uit de voormelde vaststellingen immers dat er niet van kan worden uitgegaan dat verzoeker de persoon is die hij voorhoudt te zijn. Aldus kan evenmin worden aangenomen dat de persoon van wie hij een kopie van een identiteitskaart neerlegde zijn moeder betreft.

Verzoeker baseert zijn asielaanvraag op de vrees slachtoffer te worden van eerwraak omwille van de feiten die zijn vader zou hebben gepleegd. In de bestreden beslissing wordt omtrent deze vrees echter met recht gemotiveerd:

"Dient echter te worden opgemerkt dat deze vrees enkel is gestoeld op speculaties van uwentwege. Vooreerst blijkt uit geen enkel feit dat de familie van uw stiefmoeder hun eer zou herstellen door iemand anders dan uw vader aan te pakken. In de afgelopen vijftien jaar zou de familie van uw stiefmoeder enkel bedreigingen hebben geuit aan het adres van uw vader (CGVS, pg.6), dit ondanks het feit dat uw vader verschillende broers heeft die in Erbil woonachtig waren (CGVS, pg.6). Mocht de familie van uw stiefmoeder hun eer hebben willen herstellen door een ander mannelijk familielid dan uw vader te viseren, kan worden verondersteld dat zij dit in de afgelopen 15 jaar al zouden hebben gedaan gezien de talloze (mannelijke) familieleden die uw vader in Erbil had. Dat er niets gebeurde in die tijdsspanne, is veelzeggend.

Daarnaast stelt u overigens dat u niet weet of de familie van uw stiefmoeder al dan niet op de hoogte is van uw bestaan (CGVS, pg. 6). Naast het feit dat er niets op wijst dat, mocht men werkelijk niet van uw bestaan afweten, dit nu plots wel zou uitkomen - al vijftien jaar leeft u immers als de zoon van uw oom en tante en als broer voor uw neven en nichten (CGVS, pg.6) - dient te worden opgemerkt dat uw vrees in ieder geval sterk te relativiseren valt. Alhoewel u stelt al jaren met de angst te hebben geleefd dat de familie van uw stiefmoeder u zou viseren, zou u steeds uw alledaagse leven in Erbil hebben verdergezet, wetende dat ook de familie van uw stiefmoeder in Erbil aanwezig was (CGVS, pg.5,6). Toch zou er zich ten aanzien van u nooit iets verontrustends hebben voorgedaan. Er zou evenmin een bemiddeling zijn gebeurd tussen beide families om tot een oplossing te komen, omdat volgens u uw vader diegene was die gevisieerd werd en er daarom geen bemiddeling werd opgestart (CGVS, pg.6). Hiermee geeft u impliciet te kennen dat u zelf geen gevaar loopt. Uit voorgaande feiten blijkt dan ook dat

uw vrees te zullen worden geviseerd door de familie van uw stiefmoeder enkel gebaseerd is op vermoedens en u geen enkele concrete indicatie en/of gebeurtenis in die zin kan aanbrengen."

Verzoeker beperkt zich tot een verwijzing naar algemene informatie omtrent het voorkomen van eerwraak in Koerdistan en tot de blote bewering dat zich in de toekomst weldegelijk feiten kunnen voordoen. Hij vermag hiermee geenszins afbreuk te doen aan de voormelde, concrete motieven. Deze motieven volstaan om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst slachtoffer dreigt te worden van eerwraak.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

"Wat uw vrees ten opzichte van IS betreft stelt u nooit persoonlijk door IS te zijn geviseerd noch persoonlijke problemen te hebben gekend met IS (CGVS, pg. 7) en beroept u zich enkel op de algemeen situatie (CGVS, pg.7). Dit op zich is onvoldoende om gewag te maken van een persoonsgerichte vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie."

De voormelde motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en blijft, gezien zij door verzoeker onverlet wordt gelaten, onverminderd gehandhaafd.

Gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake verzoekers identiteitsdocumenten en identiteit kan niet worden aangenomen dat de overlijdensakte betrekking heeft op zijn moeder. Hoe dan ook wordt het gegeven dat verzoekers moeder vroegtijdig zou zijn overleden niet betwist en kan dit geen afbreuk doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vrees voor vervolging.

In het medische attest wordt slechts gesteld dat verzoeker een aantal littekens vertoont en dat deze littekens volgens zijn verklaringen werden veroorzaakt door een scherp van een obus. Dit attest bevat geen gegevens die betrekking hebben op de door verzoeker aangehaalde asielmotieven en kan bijgevolg evenmin afbreuk doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vrees.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.9. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Op basis van de informatie in het administratief dossier (stuk 12, map 'landeninformatie') wordt omtrent de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst in het Noorden van Irak voorts met recht gemotiveerd:

"Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet."

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Erbil te worden beoordeeld."

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt."

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische Peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), geleidelijk opnieuw de militaire controle verwerven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De ISIS-offensieven en peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tarmim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak.

Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vond de voorbije acht jaar twee grootschalige aanslagen plaats in KRG-gebied, met name in september 2013 en in november 2014. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijk zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 200.000 Syrische vluchtelingen en 900.000 IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRG-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints werd en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder soennitische IDP's.

De spanningen om olie en budget zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal- Iraakse regering weliswaar op scherp, maar deze ontdooiden na het aantreden van premier Abadi en het olie-akkoord dat eind 2014 werd afgesloten. De blijvende spanningen om ondermeer de betwiste gebieden hebben nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord- Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS.

Daarnaast vormen gedeelten van het Koerdische noorden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKK-doelwitten, doch deze aanvallen zorgden de afgelopen jaren slechts voor een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden in 2014 nageleefd.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Sulejmaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motivering omtrent de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst te weerleggen. De door hem aangehaalde informatie ligt volledig in lijn met de landeninformatie in het administratief dossier. Dat zich in deze regio en in verzoekers provincie sporadisch, hoofdzakelijk kleinschalige, incidenten voordoen, wordt immers terdege in rekening gebracht in de informatie waarop de bestreden beslissing is gesteund en wordt in de bestreden beslissing niet ontkend. Deze regio ontsnapt echter grotendeels aan het geweld dat elders in Irak plaatsvindt en het terreurgeweld is er veel minder frequent. Dit geweld is bovendien hoofdzakelijk doelgericht van aard, heeft over het algemeen geen burgers als doelwit en heeft slechts een beperkt aantal burgerdoden tot gevolg. Dit alles blijkt tevens uit de door verzoeker aangehaalde informatie. Ook het gegeven dat er tussen IS en de Peshmerga strijd wordt geleverd in de betwiste gebieden in Centraal-Irak (waaronder Makhmour en Gwer) wordt in de informatie waarop de bestreden beslissing is gesteund terdege in rekening gebracht en wordt in de bestreden beslissing niet ontkend. Deze gebieden behoren echter niet tot het KRG-gebied en de gevechten situeren zich uitsluitend in Centraal-Irak. Deze gevechten hebben slechts een beperkte impact op de veiligheidssituatie in het KRG-gebied in Noord-Irak en de grens van dit gebied werd niet overschreden.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS